

Лишенъ отъ гори, островътъ се лишилъ отъ дъждове. Много извори, потоци и рѣки пресъхнали. Вжтрешността му повехнала и се обърнала на степъ.

Днешнитѣ сицилийски жители съзнаватъ много добре ползата отъ горитѣ и пазятъ оцелѣлитѣ гори. Съзнаватъ, че трудътъ имъ ще бжде безполезенъ, ако безъ влага измжчватъ почвата да ражда.

*

Да минемъ въ самата Италия.

Обърнала вниманието на италианскитѣ метеоролози една мѣстностъ въ околноститѣ на гр. Неаполъ. Тамъ всѣко лѣто падалъ твърде често градъ. Тази случка ги заинтерисувала, и нѣколко души решили да отидатъ и прекаратъ на мѣстото по-дълго време, за да изучатъ причинитѣ на злото. Между другото узнали тѣ отъ тамошнитѣ жители, че по-отдавна, когато малката падина била покрита съ гори, никой отъ тѣхъ не билъ запомнилъ да вали градъ. Тѣ казвали, че градушкитѣ почнали отпреди нѣколко гѣдини, откакъ били изкоренени горитѣ, за да се отвори мѣсто за ливади и ниви.

*

Ето друга интересна картина. Едно време, когато латинянитѣ владѣли свѣта, долината Лациумъ на Апенинския полуостровъ била покрита на много мѣста съ гори. Него време, както и сега, презъ долината текла р. Тибъръ. Но тогава рѣката била по пълноводна и по-буйна, понеже я подхранвали множество притоци, които текли изъ равнината. Тогава и дъждове валѣли по-често и по-редовно презъ всѣко време на годината. Долината била прочута по своето плодородие.

Откакъ римската държава се раздѣлила на две половини, западното римско царство било изложено на нашествията на варваритѣ. Лациумъ почналъ да губи своята хубостъ.

Днесъ долината представлява гола степъ, безъ вода, безъ редовни дъждове и безъ плодородие. По цѣлата ѣ дължина пшеницътъ не може да намѣри дрѣвче, подъ сѣнката на което да се отмори.

V.

Идваме на Балканския полуостровъ, въ стара Гърция.

Старитѣ гърци обичали горитѣ сжщо тѣй, както обичали рѣкитѣ и морето. Като многобожници, при изворитѣ почти на всѣка рѣкичка поставяли и по единъ богъ или богиня. Всѣки виръ, всѣки пѣнливъ водопадъ, всѣко изворче и всѣка вадичка,